

[Handelsministeren.]

på skibsværftsområdet i OECD og andre steder, hvor disse spørgsmål i øjeblikket debatteres.

Ole Olsen (SF):

Jeg vil godt sige til handelsministeren, at jeg er da principielt enig i det synspunkt — og mit parti er også principielt enig i — at det bedste var, om vi kunne få afviklet subsidierne over hele verden. Men vi er jo i en situation, hvor vi er ude i en kamp, hvor dansk skibsbygningsindustri må konkurrere med subsidier fra en lang række lande inden for og uden for EF, og vi synes nok, det måske kunne være rimeligt, at vi fandt et noget højere støtteniveau her i landet, end vi har i dag, og så aftrappede sammen med resten af verden.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Kun ganske kort: regeringen bestræber sig for at bistå den danske skibsværftsindustri på en sådan måde, at dens konkurrencemuligheder forbedres. Vi har hidtil været i nøje overensstemmelse såvel med skibsværftsindustriens organisation som med medarbejderorganisationen for de beskæftigede i skibsværftsindustrien, og jeg tror, vi vil være i stand til at holde denne overensstemmelse i denne nære kontakt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hagen Hagensen* (KF) til socialministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at medborgere, der har ophold på alderdomshjem og plejehjem eller lignende institutioner, kan vælge læge på samme måde som andre borgere under sygesikringsordningen?“

(Spm. nr. 319).

Skriftlig begrundelse.

Ved bekendtgørelse nr. 158 af 28. marts 1973 har ministeren i medfør af lov om offentlig sygesikring frataget bl. a. medborgere, der er optaget på alderdomshjem og plejehjem, adgang til lovens ydelser og dermed frataget dem mulighed for at vælge eller bevare den læge, som de føler sig knyttet til. Det kan være af helt afgørende betydning

for ethvert menneske at have mulighed for at få lægelig bistand efter eget valg. Et personligt tillids- og tilhørsforhold til en læge bør ikke udelukkes på grund af optagelse i plejehjem. Det kan være tungt nok for ældre medborgere at måtte have ophold uden for eget hjem, og der bør gøres alt, hvad der er praktisk gørligt, for at gøre tilværelsen så tålelig som muligt for vore ældre medborgere.

Socialministeren (Eva Gredal):

Hr. Hagen Hagensen siger i begrundelsen for sit spørgsmål, at socialministeriets bekendtgørelse af 28. marts 1973 fratager beboere på alderdoms- og plejehjem adgang til sygesikringsydelser og dermed retten til at vælge eller bevare læge. Det er nu ikke rigtigt, at bekendtgørelsen fratager pensionisterne nogen ret. Den siger kun, at såfremt der under ophold på plejehjem er draget omsorg for beboernes sygesikring, har de ikke ret til ydelser efter sygesikringsloven. Der er derfor ikke noget i vejen for, at kommunalbestyrelserne kan vælge at lade beboerne på plejehjem stå i sygesikringen.

Hermed har jeg sådan set besvaret spørgsmålet, men jeg vil gerne føje til, at når vi indretter plejehjem på at modtage personer, der ikke længere kan klare sig i eget hjem selv med omfattende hjælp, og når der til hjemmet er knyttet højt kvalificeret personale, så må det vel i det lange løb være rigtigt, at hjemmet får hele ansvaret for en beboers behandling.

Derfor har social- og sundhedsmyndighederne i mange år ment det rigtigt, at et hjem har én ansvarlig læge, dels af hensyn til ensartethed i behandlingen, dels fordi det ikke samfundsøkonomisk er forsvarligt, at et større antal læger besøger samme plejehjem.

Det er rigtigt, som hr. Hagen Hagensen nævner, at det kan være tungt for ældre at forlade deres hjem for at komme på plejehjem, og derfor sættes der nu ind med hjælp, så de ældre kan blive i deres hjem så længe som overhovedet muligt, men det kan ikke undgås, at man på et plejehjem må give afkald på noget af det, man havde i sit eget hjem.

Jeg vil dog gerne tilføje, at socialministeriet for nylig har anmodet sundhedsstyrel-